

„Nem te építesz nekem házat...” 1Krón 17,1-15

Nyolcadikos diákoknak adtam a feladatot, szedjék csokorba miért lehet jó Istennel lenni és miért nem? A mérleg mindkét serpenyőjében hamar gyűltek az érvek. Jó, mert Isten segít, hatalmas, biztonságot nyújt, üdvösséget ad. Nem jó, mert vele lenni kötöttségekkel jár, nem tehet az ember bármit, s a legjellemzőbb visszatérő gondolat az volt, hogy Isten áldozatot követel az embertől.

Nyilván ott van mindebben az a tapasztalat, hogy határozottan tanítjuk a tíz parancsolatot, hogy komolyan vesszük a kereteket, amit Isten ad. Az is ott lehet már érettebb fejjel, hogy odaszánunk az életünkben vasárnapokat, hétköznapijaink során néhány órát imádságra, bibliaolvasásra... valamit elveszünk magunktól, hogy Istennek adjuk. És igen, van maga az áldozat – anyagi értelemben is –, ami kezdettől fogva hozzátartozik az Isten tiszteletéhez.

Van tehát egy nagyon mélyen a lelkekbe ivódott látás, hogy az Isten áldozatot követel. Mutatja ez azt, hogy amikor az egyszeri ember meglátja a lelkészt, rögtön az jut eszébe, hogy milyen rég nem fizette be az egyházadót, vagy hogy már megint kérni jöttek – valamit rosszul csináltunk. Sokszor ez a kép van a fejekben és talán még a szívekben is, hogy az Isten áldozatot követel.

De ezzel szemben megszólal mai igénk, és valami teljesen más istenkép jelenik meg benne! Az igeszakasz Dávid király templomépítési terveiről szól és az Isten arra adott válaszára, melyben az előzőleg megfogalmazott látás cáfolatát találjuk. Dávid palotát épített, és ennek során fogalmazódik meg a gondolat szívében, hogy az Istennek is kellene házat építeni, mert az istentisztelet még mindig az évszázadokkal azelőtti vándorló életmódhoz kialakított szent sátorban zajlik.

Dávid ezzel a gondolatával megy az Isten emberéhez, aki viszont Istentől egy merőben más üzenettel érkezik, megállítja Dávidot: én nem kérem tőled ezt az áldozatot! Számon kértem-e bármelyik elődödtől, hogy miért nem építtetek nekem cédrusfából házat? Kértem-e tőletek ilyet? Dávid királynak szembesülnie kell azzal, hogy az Isten nem kéri azt, amit ő gondolt. Isten szerényebb annál, mint ahogy Dávid gondolta volna! Az ember magából indul ki, de ezen az úton Istent és az ő tervét nem találja meg! Az isteni irány bizony más!

A folytatásban arról szól a prófécia, hogy nem Dávid fogja megépíteni Isten házat, hanem Isten fog Dávid számára további áldásokat adni. Isten nem kívánja most Dávid áldozatát, hanem inkább ő szolgál neki. Szó van itt Salamonról, aki Dávid fiaként majd ténylegesen templomot épít Jeruzsálemben, de szó van itt egy másik, örök királyságról is, ami messze túlmutat Dávidon és Salamonon is!

Az Egyszülött Fiú uralma, a királyság, ami örökké megáll. Jézus az, aki Isten igazi házat megépítette, aki üdvösséget szerzett mindnyájunknak! S hogy Isten áldozatot követelne? Igen! Az ő saját Fiától: Isten önmagából adott áldozatot. Az Úr Jézus beszél erről: romboljátok le ezt a templomot és én harmadnapra felépítem azt! Nem csak beszélt róla, meg is tette! Isten országát állította fel számunkra ajándékként, hogy a bűnök bocsánatával oda mi is megérkezhessünk. Itt nincs belépő jegy, nem kell érte semmit fizetnünk, mert ő már mindent rendezett. A mi részünk ebben már csak a hála, mely lehet nagyon sokrétű: legfőképpen Isten akaratának keresése és az abban való engedelmesség. De ne felejtjük, ő már megtett mindent. Ezért áldjuk őt! Ámen

HIRDETÉSEK

1. Emlékezés:

Szomorú szívvel, de Isten akaratát keresve emlékezünk meg a gyülekezetben arról, hogy csütörtökön kísérték ki utolsó földi útján Molnár Károly tiszteletbeli presbiter testvérünket. Ravatala mellett Isten vigasztaló ígéje a 2Tim 4,7-8 versei alapján szólt. A feltámadás reménysége hassa át szívünket a gyászban!

2. Köszöntjük a gyülekezetet hazatérve a nyári szabadságról. Hála Istennek, minden rendben telt, köszönjük az imádságokat, melyek kísérték bennünket!
3. Távollétünk alatt a lelkeszi hivatal festése megtörtént. Hálásan köszönjük Márkus József martonvásári presbiter testvérünk készséges szolgálatát!
4. Ezzel kapcsolatban továbbra is áll a lehetőség: a korábban kiköltöztetett bútorok megtekinthetők és elvihetők!
5. A martonvásári különválást követően az istentiszteleteink kezdési időpontját immár szabadon meghatározhatjuk. Több használható javaslat érkezett ezzel kapcsolatosan, de döntésre közös akarattal szeretnénk jutni. Ezért jövő vasárnap az istentiszteletet követően egyházközségi közgyűlést tartunk, melyre hívjuk mindazokat, akik számára fontos, hogy mikor kezdődnek az istentiszteletek!
6. A héten, augusztus 20-án Gyúron 10 órakor, Tordason a délutáni órákban lesz megemlékezés településeinken. Szeretettel ajánljuk a testvéreknek! Jövő vasárnap az istentiszteleten is megemlékezünk államalapító és a magyar népet keresztyén útra indító királyunkról. Két hét múlva, augusztus 30-án tartjuk az újkenyéri úrvacsorát és hívjuk a korábbi évtizedekben konfirmáltakat közös ünneplésre. Hordozzuk az előttünk álló hetek alkamait imádságban és a hívogatás, buzdítás szolgálatáról se feledkezzünk meg!

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!